

NOORD-BRABANDER

Donderdag 19 November.

DICERE VERUM QUID VETAT?

Horatius.

KERKELIJKE STAAT.

ROME, 7 November.

Het huwelijk van den Graaf Demidoff, Prins van St. Donato, met de Princes Mathilde, de Montfort, is den 1. November te Florence voltrokken. De kerkelijke ceremoniën hebben tweeledig plaats gehad, eerst in 't Latijn, daarna in 't Grieksch. De Bruid was getooid met een juweelgeschenk des Bruidegoms, ter waarde van twee miljoen franken; daarbij was nog een huwelijks-gift van ruim diezelfde som gevoegd, welke de jonge vrouw den volgenden dag ten geschenke ontving.

De Graaf had verder een kostbaar Brevier voor Z. Heil. den Paus bestemd, alsmede een schitterend Crucifix voor den Aartsbisschop van Florence, die het H. Sacrament des huwelijks voltrokken heeft; het jeugdige paar is terstond naar Rome vertrokken, om er den winter te gaan doorbrengen.

— Zaterdag avond vóór Allerheiligen zijn de eerste vespers in de kapel van het Quirinaal-paleis, op de gebruikelijke wijze, gezongen.

's Anderen daags heeft Z. Heil., op den Pausselijken troon gezeten, in dezelfde kapel de Solemnele Mis van den feestdag bijgewoond, die werd opgedragen door Z. Emin. den Kardinaal Gamberini, Bisschop van Sabina. Na het Evangelie heeft de Heer Einegger, kweekeling van het Germaansch Collegie, eene Latijnsche redevoering, op het feest van den dag betrekkelijk, met veel talent uitgesproken. 's Namiddags zijn de Vespers van Allerzielendag alsmede in dezelfde kapel gezongen. Den 2. November is de H. Misofferande in de Quirinaal-kapel opgedragen door Z. Emin. den Kardinaal Polidori, waarna Z. Em. de Kardinaal Barberini, ten bijwezen van het Heilig Collegie en van alle Hoofd-Prelaten der kerk, de plegtige Mis celebreeerde, bepaaldelijk toegewijd aan de nagedachtenis van alle overleden Opperherders sedert den H. Perus tot op onzen tijd.

DUITSCHLAND.

Een dichter uit de omstreken van Aken, Nikolaas Becker van Geilenkirchen, heeft, dezer dagen, een Volkslied vervaardigd, dat geheel Duitschland door den levendigsten indruk schijnt verwekt te hebben, en overal gezongen wordt, als een bewijs van eenstemmigheid met den Dichter, die daarin zegt, dat de schoone Rijnstroom nimmer onder ander gebied zal staan dan onder dat van Duitschland, zoo lang de hemel in dien waterspiegel weerkaatst, en de telgen van Duitschland het lied van den Rijn op eigen toon en trant zullen doen klinken. De burgerij der stad Mainz heeft besloten, den Zanger een zilveren vaas toe te wijden, met de Mainz-sche Stedemaagd op de eene zijde, en aan den anderen kant 's mans naam met de twee eerste regels van het Lied.

ENGELAND.

De opening van het Testament van den grootsten actiehouder in de Engelsche Spoorweg-onderneming, Hugo Mac-Intosh, heeft dezer dagen plaats gehad, in het Graafschap van Middlesex, onder voorzitting van den Aartsbisschop van Cantorburi. Hij laat na 300 duizend pond sterling (3½ miljoen gulden); de successieregten zijn betaald met 3750 pond sterl. Geheel die nalatenschap komt aan zijne weduwe en kinderen, zonder dat er eenig legaat van uitgekeerd behoeft te worden. Een enkel blaadje papier bevatte geheel zijn uitersten wil, en deze beteekende niets anders, dan dat hij even goed zonder testament zou hebben kunnen sterven. De overledene was buiten eenige middelen van fortuin begonnen, en heeft het door zuinigheid, vlijt en schrandere doorzicht tot zulk een vermogen weten te brengen. De ijzerbaan van Londen naar Greenwich is geheel zijn werk. Hij is ook medebelanghebbende in de groote Oost-Indische dokken.

FRANKRIJK.

Den 3. November is de ond-regentes Marie-Christine te Toulon aangekomen, waar zij de voornaamste bijzonderheden is gaan bezigtigen. Toevallig bevond zich Cabrera in hetzelfde logement, waar de Spaansche ex-Majesteit was afgestapt.

— De *Commerce* is stellig onderrigt, dat op al de eigenhandige brieven, welke Koning Lodewijk Filips aan Keizer Nicolaas schrijft en kennisgeving doet van familiegebeurtenissen, dood-, geboorte en aanslagberigten, niet alleen nooit geantwoord wordt, maar dat Keizer Nikolaas ze zelfs niet eens opent (*Gazette de France*.)

— Het schijnt, dat Koning Leopold der Belgen, even als vroeger, wederom eene hevredigingsreize naar Londen en Parijs zal gaan ondernemen: Koning Leopold is sterk voor de *onzijdigheid*, die, zegt hij, den grondslag zijner staatkunde uitmaakt; — overigens moet hij zich, meenen de Belgen, méér met de vreemden, dan met zijn eigen land

— Thans wordt als verdediger van den Heer de Lamennais voor het Hof van Assises genoemd de Advocaat Mauguin, bijgestaan door den Heer Adrien Benoist. — De uitgever werd door den Advocaat Coraly bediend.

— Ten verzoeke van den Heer de Lamartine heeft het Ministerie van Landbouw en Koophandel eene som van 50 duizend franken toegestaan aan het stadsje Macon, dat, ten gevolge der laatste regens en overstromingen, erbarmelijk heeft geleden.

— De dagbladen melden, dat het Jordaan-water, waarmee de jong-geboren Hertog van Chartres dezer daer besproeid is, door den Heer de Chateaubriand aan het Hof ten geschenke werd gegeven, als een overblijfsel zijner relikken uit het H. Land, en door hem-zelfen vandaar meêgevoerd. Dit is evenwel een 40 jaren verleden; zou 't Jordaanwater zoo lang zuiver bewaard kunnen worden?

— Zoowel te Londen, als te Rome heerscht tegenwoordig de Kirderziekte ook onder wél ingeente personen, en in laatstgenoemde stad wel zoodanig, dat, op hetzelfde oogenblik, over de twintig lijkten in eene kleine parochie-kerk boven aarde stonden.

— Vcor de slagtoffers der laatste overstromingen heeft Koning Lodewijk Filips 100 duizend, de Koningin 75 duizend, Madame Adelaide 50, en de Hertog van Orleans 25 duizend franken aan het Ministerie van Landbouw en Koophandel ter beschikking gegeven.

— Ook hier, even als in Holland, is het gouvernement thans voornemens, de lang beloofde vrijheid van Onderwijs te verleenen. De grondslagen, waarop, naar het schijnt, de Katholijken die vrijheid gaarne gevestigd zagen, staan ontwikkeld in het Dagblad *l'Univers* van den 13. dezer, en verdienen de aandacht van alle in deze zaak belanghebbende en belangstellende personen, zoowel binnen als buitenslands.

— Zonderling, terwijl de waternood steden, dorpen en gehuchten teisterd en vernield, zwerft de roover nog rond, om zich de algemeene verwarring ten nutte te maken, en te stelen, wat de ongelukkige burger te naauwernood, en met levensgevaar, aan de golven ontworstelde. — Hoe diep zit niet de zedeloosheid geworteld, waar zulke gruwelen kunnen plaats grijpen.

— Uit de opgave eener statistiek van de in Frankrijk sedert eenige jaren gepleegde misdaden, in verband met de Letterkundige beschaving der boosdoeners, is het gebleken, dat, ongelukkiger wijze, de Verlichting bij een groot aantal de ondeugd niet heeft kunnen weêrhouden, en vindt men onder de *beschaafde* gruwel-daders nu zelfs nog onlangs weêr de namen van Laffarge, Elicabide en Lacenaire. — Zonder Godsdienst beteekent alle Wetenschap niets; alleen aan hare heilige hand houdt de Verlichting vasten tred, zonder het spoor te missen, en zonder gevaar van het doel niet te zullen kunnen bereiken.

— Uit Bern schrijft men (den 3 November), dat de abdicatie van Marie-Christine ook daár een diepen indruk heeft gemaakt, te meer dewijl Munoz, met wien de Vorstin een geheim huwelijk heeft gesloten, te Montgreaux, in het Zwitsersche kanton Waadland werd geboren, alwaar zijn vader Kleinhandelaar was. — In 1819 trad hij onder de Zwitsersche Lijfwacht der Bourbons in dienst, werd vervolgens sergeant-majoor, en was bij de Julij-omwenteling nog als zoodanig te Parijs onder de garde van Karel X. Bij de ontbinding van dit korps, ging hij bij het Spaansch-vreemdelingen Legioen als Luitenant over. Toen ook deze troep onthouden werd, trad hij in dienst bij de Lijfwacht der Koningin, die behagen in hem schepte, en, schoon hij onder vermoeden lag van Karlos te zijn toegedaan, gaf zij hem evenwel hare hand en tegelijk eene Europeesche beschikking. Munoz is thans 38 jaren oud, en een man van zeer schoon voorkomen. De beide kinderen, uit dit zoogenaamd *morganatiek* huwelijk voortgesproten, bevinden zich op den oogenblik te Montgreaux, waar zij pas zijn aangekomen.

— De commissie van het Adres kan het, schijnt wél, niet eens worden; de Kamer-zelve is zeer verdeeld van gevoelen; men ziet eene *ontbinding* te gemoet.

— Den 14. dezer, 's avonds ten 5½ ure, is de H. doopplegigheid, in de kapel van het paleis der Tuileriën, met groot staatsie, door den Aartsbisschop, aan den Hertog van Chartres voltrokken. De Hertog van Nemours en de Princes Adelaide hebben den jonggeborene ten doop geheven; de Koning, Koningin en geheel de Kon. Familie hebben de Doopacte meê geteekend; zoo ook de Ministers, de President der Kamer, benevens eene menigte tegenwoordige grootofficieren, en ten slotte Monseign. de Aartsbisschop van Parijs.

Ten half 7 ure was er groot diner ten hove, waaraan 130 personen deelnamen.

BELGIE.

BRUSSEL, den 15 November.

Ook onze groote schilders Wappers en de Keyser hebben zich met die van Holland vereenigd, teneinde een gedenkteeken op te rigten voor den zoo vroeg aan de kunst ontrukten Nuyen.

— Zekere Maria Theresia Demayer, jonge dochter, wonende in de Slentelstraat te Brussel, heeft den 13. November haar 103. jaar bereikt, en dit in het volle genot van al hare zinsvermogens.

— Te Leuven is, onder leiding van den WelEerwaardigen Heere David (Hoogleraar aan de Katholieke Universiteit) een Tijdschrift tot stand gebracht, waaraan die taalgeleerde den naam heeft gegeven van: *de Middelaar*, bestemd, om de Vlaamsche taal meer en meer tot eenheid en luister te brengen, ook door het opnemen van proza en poëzij, die tot model voor een ieder strekken kunnen, wien de taal en de wetenschap, het goede en schoone ter harte gaat. — Dit Tijdschrift zal ook den Hollander welkom zijn, en door hem zeker met groote belangstelling ontvangen worden.

— Een Dagblad van New-York meldt, dat de Heer Davidson, in Virginia, een probaat vlieg-middel heeft uitgevonden, waarmee de dikste American zich in één uur op zijn doode gemak honderd mijlen ver kan laten wegtrengen. — Sterk! — (*Courier*)

— Te Parijs was deze week een groote toeloop in het Koffijhuis

van Dagnaux (rue de l'Ancienne-Comedie), waar tevens opentafel gehouden wordt, en men te kijk gesteld vond een monsterpastei van 2½ meter hoog, en wegende 250 kilo's; de inhoud bestond uit 10 hazen, 10 kalkoenen, 50 patrijzen, 4 hammen, 4 versche varkensschinkels, en 4 kalksbouten.

— Als een tegenhanger van het voorgaande leveren wij, in een volgend nummer, de tafelorde van het maal des nieuwen Londen-schen Lord-Maire, te Guildhall gegeven.

NEDERLANDEN.

De *Arnhemse Courant* heeft in haar nummer van zondag een paar zeer logische tafereeltjes opgehangen, ter zake van de *Cameraderie*, thans tusschen het *Journal de la Haye* en het *Handelsblad*, zoo openlijk als onnoozel blootgelegd; alsmede ter zake van de bezoldiging, welke het *Beursblad* al of te niet van het Gouvernement vroeger of later zou ontvangen hebben. Men leze den *Arnhemmer* over die kwestie zelve; 't is *curieus* genoeg!

Regtszaken.

Provinciaal Gerechtshof van Noord-Brabant.

(Zitting van den 12. Nov.)

VOORZITTER: Mr. VAN HEUSDEN.

Valschheid in een handelsgeschrift en gebruikmaking van hetzelfde, art. 147 en 148 Cod. pén.

In deze zitting verscheen voor het Prov. Gerechtshof de persoon van Salomon Koppenschaar, oud 42 jaren, geboren te Leyden, thans gedetineerd in het huis van Arrest te 's Bosch, beschuldigd van valsheid in handelspapier, door het daaronderstellen van eene valse handteekening en gebruikmaking van dat valsche handteekend handelspapier, wetende dat hetzelfde valsch was (en zulks na wegens diefstal bij nacht in een bewoond schip tot geesseling en tuchthuisstraf te zijn veroordeeld) misdaad, voorzien bij de art. 147 en 148 van het Lijfstraffelijk wetboek.

Uit de instructie dezer zaak en uit de plaats gehad hebbende debatten is hoofdzakelijk het volgende gebleken:

Dat op den 5. April dezes jaars ten huize van P. de Graaff, onderwijzer te Dinther, is gekomen een welgekleed man, zich noemde F. W. Mollet, met een deftig voorkomen, oud ongeveer 45 jaren, klein van gestalte, met bleek aangezicht, bruin haar, kaal hoofd en dragende eene toupet, hebbende knevels en versierd zijnde met het metalen kruis, eene medaille van den oorlog op Java, en eene dito van tienjarige dienst, terwijl hij bij zich had eene vrouw, mede deftig gekleed, hebbende een fatsoenlijk voorkomen, en gaande mank met het rechterbeen.

Dat genoemde persoon aan de Graaff te kennen gaf, dat hij gelooft was bij J. van Schijndel, en verlangde zich bij hem in den kost te bestellen met zijne vrouw, verklarende hij te zijn gepensionneerd Luitenant in Oostindische dienst, en genietende bij de Handelmaatschappij een pensioen van f 650.

Dat de Graaff op dien grond met den zoogenaamden Luitenant Mollet een engagement voor den tijd van drie maanden heeft aangegaan tegen den prijs van f 350 per jaar, zijnde ingegaan den 6 April dezes jaars. Dat Mollet zich met zijne vrouw tot den 1. Junij ten huize van de Graaff heeft opgehouden, zich fatsoenlijk gedragende, en zich met veel behendigheid introducerende bij de meest fatsoenlijke ingezetenen der gemeente, tevens contravisiites vandezelve ontving.

Dat echter op dien dag gemelde persoon met zijne vrouw de woning van de Graaff heeft verlaten, te kennen gevende, met de Helmondsche schuit naar 's Bosch te varen, om des avonds met de Veghelsche schuit of andere gelegenheid terug te komen, stellende order op zijn souper, waartoe hij eenige groenten zou medebrengen; dat hij echter niet is teruggekomen en alle vermoedens heeft achtergelaten van zich te hebben schuldig gemaakt aan *opligting*. Dat immers bij nader onderzoek bevonden is, dat zijne goederen bevorens in stille waren weggevoerd, zijnde echter, tot afwending van dat vermoeden, achtergeaten een met geel leder bekleed nieuw koffer, gevuld met keijen, eenige nielsbeduidende vrouwen- en manskleederen, en eene lalafel isgelijks met straatsteen gevuld.

Dat voornoemde de Graaff tot nu toe geene betaling had ontvangen voor de nu verschenen kostgelden van twee maanden, bedragende f 58; dat intusschen Mollet, vergezeld van zijne huisvrouw met de Helmondsche schuit naar 's Bosch en van daar naar Breda is vertrokken, en den 9 Junij daaraanvolgende te Ossendrecht door de Marechaussee is gearresteerd, alstoen opgevende genaamd te zijn, A. C. de Jong en zeggende: nu ben ik ongelukkig; ik heb iets onderteekend onder de naam van Mollet! tevens de tekenen, waarmee hij versierd was, van zijne borst aftrekkende.

Dat aan voornoemden Mollet gedurende zijn verblijf te Dinther door meergemelden van Schijndel zijn verkocht en afgeleverd twintig stuks hammen en eenige manufacturen, en daarvoor door hem in betaling is afgegeven eene traite groot f130, op den Heer P. A. de Vries, te Amsterdam, betaalbaar den eersten Julij van het loopend jaar, door hem geteekend: F. W. Mollet.

Dat van Schijndel voornoemd den wissel, in Judicio aanwezig, niet in den handel heeft gebragt, doch aan het opgegeven adres van P. A. de Vries heeft geschreven, om te vernemen, of de wissel deugdelijk was, en geen antwoord heeft bekomen, zijnde het later gebleken, dat P. A. de Vries, op de Heerengracht, te Amsterdam (zoo als in de wissel vermeld stond) niet is bekend, en dat n°. 721 aldaar niet is te vinden.

De beschuldigde wordt voor dengenen erkend, welke zich onder den naam van Mollet heeft voorgegeven, en waarvan gesproken is, en bekent zelf, zich, behoudens eenige wijzigingen, aan voormelde daadzaken te hebben schuldig gemaakt, en de schrijver te zijn van den in Judicio aanwezigen wissel, zeggende hij echter, dat de naam van P. A. de Vries, even als die van Mollet, niet bestaat en slechts door hem gefingeerd is. Hij heeft, zonder eenige intentie, zegt hij, om van Schijndel te benadeelen, den voormelden wissel afgegeven, en zulks slechts gedaan, om dien man voor het oogenblik te bevredigen,

zijnde hij stellig van plan, deze som later, indien hij daartoe in staat is, te zullen betalen.

Wijders is nog gebleken, dat de beschuldigde geenszins gerechtigd was de tekenen, waarmee hij versierd is geweest, te dragen, en dat hij, behalve de voornoemde condemnatie wegens diefstal in een bewoond schip, in den jare 1824, toen hij bij de 2de afdeeling Infanterie in dienst was, is veroordeeld tot honderd stokslagen en het weggagen als een eerlozen schelm, terwijl er bovendien zwaarwichtige vermoedens bestaan, dat hij zich te Dieren, Franeker en Alkmaar, dan eens onder den naam van Wiersman, dan onder dien van Regeer, dan wederom onder dien van Willem Horstman aan verschillende oplichtingen zou hebben schuldig gemaakt.

Na het verhoor der getuigen, neemt het openb. min., bij monde van den EGA. Heer Prokureur Generaal Mr. van Blarcom, deszelfs requisitoir, daartoe strekkende, dat het den Hove moge behagen, den beschuldigde, onder schuldigverklaring aan de hem ten laste gelegde misdaad, krachtens de art. 147 en 148, in verband met art. 56 van het lijfstraffelijk wetboek te veroordeelen tot geesseling en brandmerk en een confinement voor den tijd van 20 achtereenvolgende jaren.

De President verleent hierop het woord aan den Heer Mr. Willem Sassen Jz., ambtshalve tot de verdediging van den beschuldigde geroepen. Na eene korte inleiding, en na te hebben aangetoond, dat in casu niet al de requisiten aanwezig zijn, welke in het algemeen het *crimen falsi* daarstellen, gaat de verdediger tot het belooft over, dat aan het onderwerpelijke feit de vereischten ontbreken, welke *meer bijzonder* de misdaad van *valsheid in een handelsgeschrift* characteriseren. — Om schuldig te zijn aan valsheid in een handelsgeschrift, zegt de Pleiter, behoort het stuk, hetwelk van valsheid beticht wordt, *handelspapier* te wezen. In casu is zulks het geval niet. De quasi-wissel door den beschuldigde afgegeven kan, naar aanleiding van art. 102 wetb. van Kooph., niet anders dan eene *gewone schuldbekentenis* genoemd worden. Dat art. zegt: „Wisselbrieven, houdende *verdichte opgave* van naam en van woonplaats, of van de plaats der trekking of der *betaling* hebben enkel kracht van *gewone schuldbekentenis*, indien daartoe overigens de vereischten aanwezig zijn.” Het stuk, in Judicio aanwezig, houdt dergelijk *verdichte opgave* in. Zoowel de naam van den *trekker* en van den *betrokkene*, als die van de *plaats der betaling*, zijn verdicht. De namen van Mollet en de Vries zijn door den beschuldigde gecreeerd; het zijn denkbeeldige wezens, welke niet bestaan, evenmin als n° 721, hetwelk op de Heerengracht, te Amsterdam, niet te vinden is. Dat stuk is derhalve geen *effet de commerce*, geen handelspapier meer; het is een *onvolmaakte wissel*, welke enkel kracht van *gewone schuldbekentenis* kan hebben. — Om deze stelling nader te bevestigen, roept de verdediger de Fransche code de commerce in. Art. 636 bevat de navolgende bepaling: „Lorsque des lettres de change ne seront respectées que simples promesses aux termes de l'art. 112 (gelijkluidende met art. 102 wetb. van Kooph.) *le tribunal de commerce sera tenu de renvoyer au tribunal civil, s'il en est requis par le defenseur.*” Geen twijfel blijft er dus over of het geschrift, in Judicio aanwezig, verliest de benaming van wissel. Hetzelve mist de hoedanigheden, welke aan die soort van particuliere conventie eigen zijn, en valt mitsdien onder eene andere klasse van verbindtenissen, welke art. 102 van het wetb. van Kooph met den naam van *gewone schuldbekentenis* bestempelt.

Het spreekt van-zelf, dat de bepaling van art. 636 van de code de commerce, bij de afschaffing der Koophandelsregibanken moest vervallen; maar het mag desnieltemin tot staving van des verdedigers Sustent dienen, omdat het bij ons als nog vigerende wetb. van strafregt der Franschen, in noodzakelijke gevallen, door den code de commerce behoort te worden uitgelegd, omdat art. 636 in verband staat met art. 112 van hetzelfde wetb., hetwelk letterlijk in art. 102 van ons wetboek is overgenomen. De verdediger staft verder dit beweren door de leer van *Pardessus* (Cours de droit commercial tom 1. n° 142 en n° 458 en 459). Die schrijver wijdt aan de beschouwing van het eigenlijk gezegde *falsum* en van de in den zin der wet onstrafbare falsiteit, twee afzonderlijke Hoofdstukken, (sc. chap. 9. en 10 tom. 1). Het eerste dier Hoofdstukken voert ten opschrift: *Des lettres de change fausses ou falsifiées*, het tweede luidt: *Des lettres de change imparfaites*. Onder de laatste benaming rangschikt hij den wissel, houdende *verdichte opgave* van naam en van woonplaats, en zegt, dat dezelve nimmer als valse wissels aangemerkt kunnen worden, zoo zij niet blijkbaar een *werkelijk nadeel aan derden, un tort réel à des tiers*, hebben veroorzaakt, en bovendien met het oogmerk om te benadeelen en zelve daaruit voordeel te trekken (*intention de causer ce tort ou d'en profiter*), zijn gefabriceerd. — Pleiter vermeent het volslagen gebrek daarvan in het eerste gedeelte zijner rede te hebben aangetoond, en, zoo al het oogmerk om te benadeelen bij den beschuldigde heeft bestaan, dan toch is er geen *werkelijk nadeel aan derden*, geen *tort réel à des tiers* aangebragt, want de quasi-wissel is niet in *commercio* geweest, niet door endorsement overgedragen. Art. 147 en 148 van het lijfstr. wetb. zijn dus in allen geval op het onderwerpelijk geval niet toepasselijk. De verdediger concludeert mitsdien, dat het den Hove moge behagen, den beschuldigde niet schuldig te verklaren aan de misdaad van valsheid, en hem dientengevolge vrij te spreken.

Na repliek van het Openbaar ministerie en dupliek des verdedigers, wordt het onderzoek dezer zaak gesloten, en de uitspraak bepaald op aanstaanden Donderdag, den 19. November.

Het Oostersche Vraagstuk; de Oorlog; — het Fransch Ministerie.

DOOR
ALPHONSE DE LA MARTINE.
Maton, 22 Augustus, 1840.
(Vervolg van No. 125.)

Ik heb u de zaak en de uitkomst voorgelegd; beschouwen wij thans de middelen. Die middelen zijn van tweedertel aard; regelmatig en revolutionair. Het karion en de vaste beginselen zijn wel de regelmatige middelen, doch hoe groot die ook zijn, en ik houd ze voor onvoldoende groot, wel ingezien ontoereikend, om op eenmaal met gelijke wapenen, de ontelbare massas bajonnetten te bestrijden, welke het gecoaliseerd Oostenrijk, Pruisen, Rusland, het Ottomaansch Rijk, de Syrische opstandelingen en Engeland op de vastelanden in slagorde kunnen scharen, en de landingen, welke Engeland, Rusland, Turkije, in Syrie, in Afrika, en Algerie en in onze volkplantingen der Indiën en Antillische eilanden kunnen beproeven.

Alles is voor het genie en het patriotisme van Frankrijk mogelijk; maar wanneer ook het eens losgelaten patriotisme voor niets terugdeinst, dan loch aarzelen de verbeelding en de rede voor de onberekenbare massa van schattingen, van schepen, van materieel en van menschen welke een dergelijke ontwikkeling onzer strijdkrachten op alle punten te gelijk doet vooronderstellen. Het nationaal gevoel is onbegrensd, de becijfering is beperkt. Het is geen budget, het is geen conscriptie, het zijn geen tuighuizen, die daarvoor toereikend zijn. Het is de almacht der geestdrift en der wanhoop! Waar zult gij die zoeken? Waar gij die vijftig jaren geleden gevonden hebt? Van den eersten dag af aan zal een dergelijke oorlog noodwendig een allerverschrikkelijkste, een revolutionaire oorlog zijn. Wij hebben de sleutels van den vulkaan in handen, wij zullen ze in den afgrond werpen en uitroepen: "Dat hij onder onze voeten barste, vermits hij onze vijanden verlinde!" Aan Staatsmannen, die zulk een stap zouden voeren; voor een willekeurigen en speculatie-oorlog, ten voordeele van eenen in een afgelegen hoek der wereld oproerigen Bassa, valt niets te antwoorden. Het zijn spelers, die de wereld op een teerlingworp wagen. De ultra-revolutionaire grondbeginseten, in koelen bloede te Parijs door een wettig gouvernement aan 't gisten gebracht, en aan de vier hoeken van Europa losgelaten, om over al de troonen en over al de volken uit te barsten; is geen staatkunde en geen regeren meer; het is misdaad en chaos! Dat wordt niet meer door de berekeningen der redkunde gewaardeerd; dat wordt geschandvlekt met den vloek van het geweten. De wetten der redkunst laten zich niet wel op de krankzinnigheid toepassen. Het kalme oog der Voorzienigheid kan alléén de vlammen van den brand, die geheel Europa zou verslinden koelbloedig aanstaren. Ja, gij zoudt Europa in vlammen zetten. Maar gij dan. Gij, zult Gij Europa in vlam zetten? Dat is mogelijk. Maar moet ik geheel mijne gedachte uiten? Misschien zoudt gij het niet in vlam zetten; misschien zou de fakkel, welke gij edigt over de volkeren te zwaaijen, te voren uwe hand verteren! Misschien zouden minder theoretische, maar meer opregte revoronnairen, u dien ontruk hebben, voor dat gij er een zoo afschuwelijk gebruik van gemaakt hadt, en zouden zij hem zelve in delivind en in bloed hebben uitgeblijst! Misschien nog wel en hij niet zoo snel en niet zoo hevig vuur vallen als gij het zegt en als gij het denkt!

Weest op uwe hoede! de fransche omwenteling, in haar begin zoo magtig en zoo aanstekend, omdat zij zoo veel waarheden en zoo veel opregte geestdrift in haren boezem droeg, bezit thans twee tegenovergestelde krachten: eene kracht van uitbreiding en eene kracht van terugdrijving. Napoleon, dien gij, in dat opzigt zoo bespottelijk, als den grooten verbeider, als den gewapenden zending der omwenteling verheft; Napoleon, die in der daad niets anders was dan de contra-revolutie in een soldaat herschepen; Napoleon, die het despotisme in de plaats der vrijheid, den adel in de plaats der gelijkheid, de aristocratie in de plaats des volks stelde; Napoleon heeft in Duitschland, in Italië, in België, in Polen, in Spanje, om kort te gaan, overal, waar hij het juk en de verwoesting der overwinning heeft gebragt, in plaats van de onafhankelijkheid en de vrijheid in te prenten de fransch staatsomwenteling onberekenbaar veel in de hechting der volkeren doen verliezen. Ziehier de zuivere waarheid! Overal heeft de nationaliteit der door zijne soldaten en zijne dekreen onderdrukte volken, op het Frankrijk van 89 teruggewerkt; en ik verfoei hem, omdat hij de hervormende staatsomwenteling de grootste kracht eener grondleer, de kracht der onbaatzuchtigheid heeft ontnomen. Men heeft het fransche juk achter de driekleurige vlag gezien; en het was de Vrijheid welke men er zou hebben moeten doen schitteren! De bajonnetten hebben aan het verstand het vertrouwen benomen. Men wil ons wel bewonderen, doch men wil ons niet diepen.

De beweging van 1813, die het Europeesch patriotisme tegen ons deed opstaan, en het Fransch vaandel van Moskou, van Cadix en van Rome tot aan den Rijn teruggreef, was het eerste kenteeken van dien opstand der nationaliteit tegen de gewapende revolutie. Wie weet hoe de door het schandelijk verlaten van Polen en Spanje gewaarschuwde volken, die ultra-revolutionaire teekenen en die voor de vrijheid der wereld geveinsde vervoeringen van sympathie zouden opnemen, die, in koelen bloede, op een te voren bepaald uur, ten gevolge van een besluit der kanselarij, en als een hopeloos ultimatum eener tot het uiterst gebragte staatkunde zouden uitbarsten? Misschien zou zulks Europa doen instorten; wellicht zou het er den spot mee drijven! Ik heb minste weet het niet. Het verhevene grens zeer nabij aan het bespottelijke. Uw meester heeft het gezegd, elke revolutionaire poging, die niet verheven is, is bespottelijk. En ik zal er nog bijvoegen: van dien aard is alles, wat niet opregt is, gruwelijk!

Hoe het ook zij, wat moet men van een ministerie denken, dat zijn land aldus in drie maanden tijds tusschen de verschrikking en de bespotteling van Europa heeft geplaatst? Wat moet men denken van een ministerie, waaraan Frankrijk in diepen vrede werd toevertrouwd, en dat dergelijke uitersten aan 's Lands vertegenwoordigers ter overweging geeft?

Het is voor een ieder zonneklaar, dat een ministerie dat Frankrijk achter een bassa van Alexandrie heeft geplaatst, en uit naam van

Egypte den Oorlog over Europa uitstort, niet kan terug denken. Frankrijk moet het met een miljoen bajonnetten beschutten, en de ongehoorde onbedachtzaamheid van zijn ministerie, ten koste van zijn bloed, afkopen.

Roekeloozen en tevens voorstanders van teruggang! Waaghalzen, die in de volksbeschaving eene eeuw achteruit zijt! gij, die gelooft, dat eene bekoede omwenteling, na een tusschentijd van vijftig jaren, zichzelf parodieert; gij geeft u uit voor groote staatslieden, omdat gij, door uw Vaderland in de stuip-trekkende beroerte der wapenen te dompelen, de zwarigheden der vrijheid op die wijze ontweken zult hebben! Gij weet dat zware en tevens sijne werktuig, hetwelk men Constitutionneel bewind noemt, zonder verbrjzeling, niet te behandelen, en gij waant u zeer ervaren met het te doen mislaan! Ziet toe, het zal zijnen loop hernemen en u verpletten. Oorlog is het geheim der met de zaak verlegen zogehierij. De vrijheid is het genie der staatslieden. Men behoeft slechts verstand, om den Oorlog, doch een rein geweten en deugd om de Vrijheid wet te verstaan!

Het meesterstuk der Julij-omwenteling van 1830, hetgeen haar van alle anderen in het oog des staatsmans onderscheidt, is, dat zij in vrede werd geregeld en volvoerd. Den toestand van binnen, de dynastie, den staatkundigen regeringsvorm, de strekking van het gouvernement te veranderen, en met Europa, dat slechts het Frankrijk van 1815 kende, in goede verstandhouding te blijven, dat was het moeilijkste vraagstuk, het welk eene natie zich-zelve ooit had voorgesteld. Frankrijk, heeft het opgelost, maar met welke eene inspanning! met welk genie! met welk patriotisme! maar met welke verheven karakters en talenten ook: een Perrier, die er bij overleden is; een Talleijrand, die er zich bij heeft overleefd! een Koning, die er zich bij heeft onderscheiden! voor zulk een werk was tegelijk wijsheid en vermetelheid noodig; van den eenen kant moest een minister aan het besluiteloos Europa durven zeggen: »Indien gij in België tusschenbeiden treedt, rukken morgen vijftig duizend man over de grenzen voorwaarts!» van den anderen kant, moest een ander minister aan Oostenrijk durven toevoegen: »Gij ziet het Fransch vaandel te Ancona; wel nu, indien gij nog ééne schrede in Italië doet, zoo ontrol ik het!» (Wordt vervolgd.)

ADVERTENTIEN.

* * Heden overleed, na voorzien te zijn van de H. H. Sacramenten onzer moeder de H. Kerk, mijne geliefde Echtgenote, **MARIA CLARA CRIE-LAERS**, in den onderdom van 72 jaren 2 maanden en 29 dagen.

Smartelijk is voor mij in mijne hooge jaren het verlies van eene achtenswaardigen Echtgenote waarmede ik ruim 43 jaren gehuwd was. De gegronde hoop, dat hare ziel in betere gewesten is overgegaan, kan mij in deze oogenblikken slechts eenigen troost bijbrengen.

CORN. VAN DONGEN.

HEUSDEN,

den 17 November 1840.

AANBESTEDING.

Op ~~Woensdag~~ ~~den 22~~ ~~November~~ 1840, des voormiddags ten elf ure, zal door het Kerkbestuur der R. C. Gemeente van **Nistelrode**, Arrondissement 's Hertogenbosch, Provincie Noord-Brabant, ten huize van Dew. J. VAN DER HEIJDEN te Nistelrode, worden aanbesteed.

HET BOUWEN VAN EENE

KAELERIJ

MET DE LEVERANTIE

van de daartoe benodigde materialen.

MET UITZONDERING DER GEBAKKEN STEENEN.

De aanbesteding zal geschieden bij inschrijving en opbod.

Het bestek en voorwaarden waarop de AANBESTEDING zal plaats hebben, zullen ter lezing liggen; te Nistelrode bij Dew. L. VAN DER HEIJDEN, PIET VAN DRUNEN, en Dew. VAN DIJK; te Gorinchem bij LOBRECHT in de Beurs; te Grave bij Dew. SCHONBERG in de vergulde Roskam; te 's Hertogenbosch bij REGGERS in het Stads Koffijhuis, bij KORTHOUT in het Antwerpsch Koffijhuis; te Nijmegen bij MEURS aan de Gierbrug.

Nadere inligtingen zijn te bekomen zoo bij het Roomsche-Catholiek Kerkbestuur te Nistelrode, als bij den Heer RIJSTERBORGH, Ingenieur van den Waterstaat, en den Provinciaal Opzigter KRAFT te 's Hertogenbosch, alwaar ook de teekeningen kunnen worden ingezien, zultende daags voor de besteding, zijnde den 24 November 1840, ter plaats, de noodige aanwijzing worden gedaan.

Het bestek is mede bij den Drukker dezes te bekomen.

* * De Notaris **C. L. E. R. C. X.** van Maasbree, zal ten verzoeken van het Armen- en Kerkbestuur van **Wanssum**, op Donderdag den 26 November 1840, des voormiddags om 10 ure uist, overgaan tot openbaren verkoop van 60 Slagen lange zware **EIKEN-BOOMEN**, staande aan de Maas aldaar, dienstig voor alles.

* * Drie **JONGELINGEN**, die bereids eenigen tijd op eene Boekdrukkers werkzaam zijn, kunnen zich verder in het vak bekwamen, en daarenboven een, naar hunne reeds verkregen kundigheden, billijk loon verdienen bij de Boekdrukkers.

J. J. ARKESTEYN en ZONN

* * Bij Mevrouw Deweduwe **D. E. L. A. N. G.**, te **Hiltra-tenbeek**, zijn te koop 300,000 best goed geveerd **EIKEN-PLANTSOEEN**, aan een civilen prijs.

Brieven franco.

* * Bij **SIMON GROENENDAAL**, op de markt, zijn te bekomen beste **SPAANSCH FRUITEN**, als: **CITROENEN** tegen / 2,50 de honderd.

Bij den Drukker en Uitgever dezès is van de pers gekomen

VOLKS-

ALMANAK

VOOR

ROOMSCH-CATHOLIKEN.

VOOR

1841.

Elfde Jaar.

Van dezen ALMANAK, dien het publiek, nu reeds tien jaren telkens met meerder belangstelling heeft ontvangen, is voorleden jaar de oplage van ruim vier duizend twee honderd exemplaren binnen weinigen tijd uitverkocht geworden.

Om het toenemend debiet is dezelve dit jaar wederom met twee vellen of twee- en- dertig bladzijden druks vermeerderd, zonder dat daarom de prijs verhoogd is geworden, die buitendien al veel minder was, dan van eenige uitgave van dien aard in Nederland.

Behalve een Plaatje, de St. Pieters-Kerk te Rome voorstellende, en een netten Kalender, bevat de VOLKS-ALMANAK VOOR CATHOLIKEN dit jaar den volgende inhoud:

1.

KORTE VERHANDELINGEN.

Iets over het hedendaagsche gezegde: *wij dienen allen toch denzelfden God.*

2.

GESCHIEDENISSEN.

Leefschets der H. Adelaide, Koningin van Italie.

3.

BRIEVEN.

Brief van den Eerw. Pater Hieronijmus Hermosilla, wegens de laatste vervolging tegen de Catholieke Godsdienst in het Koninkrijk Tonking.

4.

KORTE GESCHIEDENISSEN, enz.

De twee Heldinnen — Ouders verwenscht uwe kinderen niet! Kinderen eert uwe Ouders — Onschuld eens bekeerden wilden — Het eenigste verlies — Laatste woorden — Agrippina of de verkwalter verbeterd — Het morgen-gebed, naar de mode — Britengewone trek van dankbaarheid — Vraag waarop men van elken ongodsdienstigen het antwoord verwacht — De H. Joannes Chrijstostomus — Het schip zonder roer — Stichting van het Gasthuis Auffredij te La Rochelle in Frankrijk.

5.

SPREUKEN.

Tien spreuken van Kerkvaders — Twintig spreuken van hedendaagsche schrijvers — Tien Spreuken van oude Wijsgeeren.

6.

ALLERLEI.

De Starrekundige bij de Laplanders — Hendrik en Margaretha of het huishoudelijk akkoord — Thomas of het voorbeeld der Huisvaders.

7.

BESCHRIJVINGEN

Korte Beschrijving der St. Pieters-Kerk te Rome.

8.

ZAMENSPRAKEN.

De boeken zonder letters, gesprek tussehen een Dominé en eene Herderin.

9.

DICHT

Het vaarwel van den Pelgrim aan de St. Pieters-Kerk te Rome — De H. Lodewijk.

Het stuk Hendrik en Margaretha, of het Huwelijks akkoord, is in denzelfden luimigen volkstrant gesteld, als vroeger Frans en Cornelia en dergelijke, die bij vele lezers den grootsten bijval gevonden hebben. Men zou deze opgave van den inhoud voor het oog nog veel grooter hebben kunnen maken; indien men, zoo als dikwijls in Almanakken gebruikelijk is, zich had willen bepalen, om enkel maar korte Anekdoten in denzelfden te plaatsen, doch hij bevat vooral dit jaar eenige stukken van merkelijke uitgebreidheid, die den inhoud tot over de tweehonderd bladzijden hebben doen loopen. Echter is als vroeger de

Prijs 35 Centen.

NB. Dewijl er dit jaar door andere drukkers ook Volks-Almanakken uitgegeven zullen worden, of reeds zijn uitgegeven, maakt men het publiek opmerkzaam, dat het dezen Almanak, die het altoos zoo gunstig ontvangen heeft, nu en ook op andere jaren gemakkelijker van die andere Almanakken zal kunnen onderscheiden door den naam des drukkers **D. A. A. DE ROOY** te 's Bosch, die onder op het titelblad en den omslag staat.

TOELICHTING

NOPENS DE BEHOEFTE

aan Vrijheid van Onderwijs.

Door een R. Cath. Priester in 80. f. —40.

Dit voor den schrijver allezins verdienstelijk en voor de Roomsche Catholijken van Nederland, zoo Ouders als Voogden, of die met de zedelijke opvoeding en het Godsdienstig Onderwijs belast zijn, allernuttigst en als het ware onontbeerlijk werkje, kan niet te veel aangeprezen worden, vooral in dezen tijd, nu men mag verhoppen, dat door Z. M. Koning WILLEM II. eene volledige Vrijheid van Onderwijs, op die gronden daarin voorkomende, aan de Kamer der Staten Generaal zal worden voorgesteld: en zoo dit echter het geval niet, mogt zijn, kunnen de huisvaders daarin genoegzame gronden vinden

om Zijne Majesteit den Koning eerbiedig te verzoeken, dat het den Roomsche-Catholijken moge vergund worden, afzonderlijk Scholen voor het godsdienstig en burgerlijk onderwijs op te rigten, die door zedelijke en bekwame onderwijzers, of onderwijzeressen bestuurd wierden.

NB. Dit werkje kan niet algemeen in Commissie gezonden worden. Heeren Boekhandelaren van deze voor rekening verkiezende, gelieve die gemakshalve mede aan te vragen bij van Gulick en Hermans, te Breda, Kiel, te Bergen op Zoom, Langenhuyzen, te 's Hage, Langenhuyzen, en Schonekat te Amsterdam, van Belle, te Rotterdam, Schikhaaf, te Utrecht, van der Heyden, te Nijmegen, en Vermeulen, te Arnhem.

EINDHOVEN, 17 November 1840.

De prijzen der Granen zijn heden alhier geweest:

Rogge (per Ned. Mud.)	/ 6,50 a 0,00
Boekweit.	- 4,50 a 0,00
Haver.	- 2,70 a 0,00
Het Ned. p. Boter.	- 0,65 a 0,00
„ „ Roggenbrood.	- 0,8 a 0,00

BUITENLANDSCHE BEURSPRIJZEN.

De belgische fondsen waren den 17 November de 2½ pCt niet genot. de 5 pCt 97½ de 4 niet gen. de 3 pCt. 68 de Ardairs 22½.

BINNENLANDSCHE BEURSPRIJZEN.

Beurs van Amsterdam.

Heden, Maandag, 16 November 4½ Ure.

W. S. 2½ pCt. 50½. 50, ½. Dito 5 pCt 97½, 78, 97. Kansbij. 22, 21½, 22. Sijnd. 4½ pCt 87½. Dito 3½ pCt. 72½. Handelm. 163½, ¾, ¾, 64½. O. I. 5 pCt. 94½. Ardairs 85 p. st. 22½, 78. Dito Coupon 16½, ¼. Fr. Uitgest. 6½. Oude Russen 104½. Columb. 17½, ¾. Peruan. 1½.

LATERE BERIGTEN

uit PARIJS zijn te Brussel niet aangekomen, hetgeen toegeschreven wordt aan het onstuimige weder. Zelfs de beursstand is, alzoo door den Commerce Belge ditmaal niet opgegeven.

— De Archivarius van de stad Antwerpen, de Heer Verachter, is naar 'sHage afgezonden, om de schilderijen te gaan halen, welke de oud-gouverneur, wijle de Ridder van Erborch aldaar, ten geschenke voor de Academie der Scheldestad, heeft nagelaten. — Voor de vacante betrekking van Professor der Beeldhouwkunst aan gezegde Academie wordt als eerste candidaat opgegeven, de Heer Joseph Geefs, Antwerpenaar van geboorte.

Bij gebrek van andere stoffe, geven de Nieuwsbladen heden ochtend de volgende bijzonderheden uit het Militaire leven van Keizer Napoleon.

Geboren te Ajaccio, 15 Augustus, 1769.

Benoemd tot Luitenant: 1 September, 1785.

» » Kapitein: 5 Februarij, 1792.

» » Bataljons-chef: 18 Oct., 1793.

» » Brigade Gener.: 5 Feb., 1794.

» » Divisie-Generaal: 4 Oct., 1795.

» » I. Consul: 9 November, 1799.

» » Keizer: 18 Mei, 1804.

Hersteld voor honderd dagen: 10 Maart, 1815.

VELDTOGTEN:

1793 Beleg van Toulon.

1794 op de kusten van Provence en Genua.

1795, 1796 en 1797 in Italië.

1798 en 1799 in Egypte.

1800, 1801 en 1802 in Piemont.

1803 en 1804 in het kamp van Boulogne.

1805 en Vendemiaire van het jaar XIV in Oostenrijk.

1806 en 1807 in Pruissen.

1808 en 1809 in Spanje.

1809 in Oostenrijk,

1812 in Rusland.

1813 in Duitschland.

1814 in Frankrijk.

1815 in België.

Zamen 23 veldtogten, daaronder begrepen de Vendemiaire van het jaar XIV.

BEKOMEN WONDEN.

Den 14 October, 1793, bij het beleg van Toulon, een bajonetsteek in de linkerbil.

Den 23. April, 1809, te Ratisbon eene wond in de hiel.

Overleden, op St. Helene, den 5. Mei, 1821, oud: 51 jaren, 8 maanden en 23 dagen.

Errata.

In de Advertentie der Aanbesteding van de Kerk van Nistelrode, voorkomende in No. 136 van ons Blad, staat abusieflijk op Maandag den 25. November, moet zijn: Woensdag.

Ter Boek- en Courantdrukkerij van D. A. A. DE ROOY te 's B. scu.